

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/174/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203731
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8813203731.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Engela, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, IČO: 26 429 705, ČR, zastúpeného Advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: R. o zaplatenie 264,- eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 10.3.2015 pod č. k. 4C/433/2013-99, jednohlasne takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, pokiaľ bol požadovaný zmenkový úrok nad 0,06 % denne, v tejto časti **r u š í** rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tohto návrhu a v tomto rozsahu konanie **z a s t a v u j e**.

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie zmenkovej istiny 264,- eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z tejto sumy od 20.6.2009 do zaplatenia a 6 %-ný úrok z tejto zmenkovej sumy od 3.9.2009 do zaplatenia dlžnej sumy, ako aj zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy (0,88 eur). Uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 4.2.2009 na vyššie uvedenú zmenkovú sumu, pričom v texte zmenky bol uvedený jej záväzok, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad zmenkovému veriteľovi. Indosovaná zmenka je vistazmenkou a je opatrená doložkou „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ do podania žaloby zaplatil 0,- eur, kde na zmenkovú sumu uhradil 0,- eur a taktiež na úroky uhradil 0,- eur. Keďže zmenková istina je opatrená doložkou „bez protestu“, nenechal indosant vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Žalovaná vo veci uviedla, so žalobou žalobcu súhlasí, avšak žiada splátky po 10,- eur. Potvrdila, že zobrala úver od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, ktorý splácala po 10,- eur približne po dobu pol roka, potom však už ho nesplácala. Podpísala aj zmenku, avšak nikto jej nevysvetlil, čo znamená podpísanie zmenky a túto jej dali podpísať z toho dôvodu, že úver jej dali iba pod podmienkou, že ju podpíše. Ináč by zmenku nikdy nepodpísala.

Súd mal za zistené, že žalovaná vystavila dňa 4.2.2009 v prospech spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, zmenku, obsahom ktorej je jej záväzok zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sumu 264,- eur so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 20.6.2009, pričom predmetná zmenka bola žalovanou vystavená ako vistazmenka a bola opatrená doložkami

„bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“. Zmenka bola prevedená indosamentom (rubopisom) na žalobcu. Vystaveniu zmenky predchádzala Zmluva o úvere č. XXXXXXXX, ktorú súdu predložila žalovaná a ktorá bola na výzvu súdu, a to kópia, zaslaná aj spoločnosťou POHOTOVOSTĚ. Touto zmluvou spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi (žalovanej) úver v sume 150,- eur, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 102,- eur, celkove čiastku 252,- eur, ktorú sa zaviazal uhradiť v 6-tich mesačných splátkach splatných po 42,- eur, počnúc dňom 15.3.2009, na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“). Zmluva je datovaná dňom 4.2.2009 a opatrená podpismi mandatára ako aj podpisom žalovanej ako dlžníka.

S použitím príslušných ustanovení zákona č. 191/1950 Zb. - zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZZŠ“), ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z., účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere a podpísania zmenky, § 52 ods. 1 a násl., § 39 Obč. zákonníka, ďalej ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v poslednom znení a na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa uzavrel, že aby veriteľ mohol prijať zmenku od spotrebiteľa, musia byť naraz splnené dve podmienky, a to že ide o zabezpečovaciu zmenku, a že zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že uvedené podmienky splnené neboli, pretože istina poskytnutého úveru bola 150,- eur, pričom zmenka bola vystavená na sumu 264,- eur, teda zmenková suma predstavuje až 176 % z istiny úveru. Vzhľadom na tieto zistené skutočnosti potom zmluvné dojednanie - dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 2 písm. i/, k/, o/ Obč. zákonníka) a smeruje k cieľu obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Preto dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore s § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na to, aby zmluva bola platne uzavretá, je potrebné, aby bola vôľa zmluvných strán slobodná. Právny predchodca žalobcu bol povinný predložiť žalovanej zmluvné dojednanie, týkajúce sa vyplnenia zmenky tak, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že žalovanej sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takýto návrh, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že jej boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, aké následky sa spájajú s vyplnením zmenky. Pokiaľ právny predchodca žalobcu takto nepostupoval, resp. pokiaľ takýto postup nebol žalobcom preukázaný listinami pripojenými k návrhu na začatie konania, musel konštatovať neplatnosť takéhoto dojednania z dôvodu nedostatku vôle žalovanej. Žalovaná totiž v porovnaní s právnym predchodcom žalobcu sa nachádzala v znevýhodnenom postavení, pokiaľ išlo o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ju viedla k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred právnym predchodcom žalobcu bez toho, aby mohla vplývať na ich obsah a aby si uvedomila ich následky. Spotrebiteľ (žalovaná) si neuvedomil, že vyplnením zmenky došlo k značnému zhoršeniu jeho postavenia, pretože veriteľ (právny predchodca žalobcu) vyplnením zmenky nepochybne zamýšľal obísť zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, pretože na základe takto vyplnenej zmenky požadoval aj zmenkový úrok 0,25 % denne, ktorý je vzhľadom na svoju výšku považovaný za v rozpore s dobrými mravmi a v spotrebiteľských vzťahoch nepripustný.

Ďalej súd prvého stupňa uzavrel, že zmenka, titulom ktorej žalobca uplatňuje žalovanú sumu s príslušenstvom, je neplatná, pretože bola vystavená v rozpore so zákonom. Vôľa spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy, vrátane zmluvného dojednania o vyplnení zmenky, nemôže byť považovaná za slobodnú, čo je ďalšou vadou zmenky spôsobujúcou jej neplatnosť. Dohodu o vyplňovanom práve biankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Obč. zákonníka). O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon síce neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby dodržaný nebol. V danom prípade vystavením zmenky sa právny predchodca žalobcu snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch, dôsledkom čoho je, že žalovaná by veriteľovi mala vrátiť len sumu poskytnutého úveru pre nedodržanie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup žalobcu nemôže požívať právnu ochranu (§ 3 ods. 1 Obč. zákonníka). Pretože žalobca v tomto konaní uplatňuje právo z neplatnej zmenky, dospel prvostupňový súd k záveru, že je potrebné žalobu zamietnuť aj bez toho, aby skúmal výšku žalovanej sumy. Z tohto dôvodu žalobu ako celok zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovanej ako procesne úspešnej strane vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak táto si trovy konania neuplatnila. Preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktorým navrhol tento zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a tiež priznať náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie podal z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a tiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.). Podľa žalobcu prvostupňový súd síce opiera svoje rozhodnutie o znenie úverovej zmluvy a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru k zmluve, avšak neuvádza, ktorá sporová strana listinné doklady v konaní predložila alebo či súd sám zabezpečil tieto doklady bez návrhu sporových strán. Žalobca, a podľa dostupných informácií ani žalovaná, nenavrhovali doplnenie dôkazov. Podľa ust. § 120 O.s.p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávajúcou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdných účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezodôvodnil a na základe týchto skutočností má žalobca za to, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku a keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch, dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Ustanovenie § 120 ods. 1 O.s.p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť. Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania. V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke. Ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd z vlastnej iniciatívy bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukazovalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Uvedené správanie súdu je neprijateľné, v právnom štáte predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností. Za nesporné považoval to, že žalovaná so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. uzatvorila zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou a že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaná a ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili. Preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Prvostupňový súd ignoroval ust. § 17 Zákona o zmenkách a šekoch. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a predovšetkým žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1839/2000, keď pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, pričom tento judikát je použiteľný na prejednávajúcu vec. Ohľadne argumentácie súdu k odklonu od všeobecnej teórie o povinnosti neskúmať kauzu zmenky a teda postupovať podľa zmenkového práva, na ktorý poukazuje súd prvého stupňa s ohľadom na nález Ústavného súdu ČR č. Pl.ÚS/16/12 a Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS/457/10 žalobca uviedol, že vo veci, ktorou sa zaoberal Ústavný súd ČR v konaní IV.ÚS/457/10 došlo zo strany žalovaného k obrane a tento vzniesol námietku voči zmenkovému platobnému rozkazu. Pokiaľ súd dospel k záveru o tom, že dohoda o vyplňovaní práve blankozmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov, v tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťa, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť

používaná. Dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmeniek. Ďalej sa vyjadril k záveru súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode č. 17, a to v tom smere, že v konaní sa prejednáva spor zo zmenky ako cenného papiera a ak súd sám vykonal dôkazy spotrebiteľskou zmluvou bez možnosti žalobcu sa k ním vyjadriť, nie je možné uzavrieť, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. V tomto prípade nerešpektoval znenie ust. § 153 ods. 2 O.s.p. a aj napriek odlišnému predmetu sporu vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú. V prípade, ak by výrok o vyhlásení zmluvnej podmienky za neprijateľnú nadobudol právoplatnosť, stane sa záväzným tak pre účastníkov konania, ako aj pre všetky orgány, teda najmä súdy. Podotkol, že súd vyhlásil za neplatnú zmluvnú podmienku používanú spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o., ktorá nie je účastníkom tohto konania, a naopak, výrok sa bude vzťahovať na žalobcu, ktorý však zmluvnú podmienku vôbec nepoužíva. Podľa žalobcu súd bol oprávnený v zmysle Zákona zmenkového a šekového skúmať len to, či zmenka obsahuje všetky náležitosti, ktoré sa musia pre jej platnosť zo zákona povinne do nej uviesť, nie však podmienky jej vystavenia a ani jej neprípustnosť.

Žalovaná sa na odvolanie žalobcu nevyjadrila.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V súvislosti s odvolacími námietkami považuje odvolací súd za dôležité poukázať na spoločné stanovisko Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, v zmysle ktorého, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že:

1. pokiaľ za akýchkoľvek okolností v prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;

2. pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený úrok zo zmenky ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Odvolací súd ďalej v súvislosti s odvolacími námietkami uvádza, že všeobecný súd je i pri rešpekte k špecifickej, prísne formálnej povahe inštitútu zmenky a jeho historickým koreňom povinný vždy prihliadnuť aj k okolnostiam konkrétnej veci. V prípade spotrebiteľa nesmie prehliadať jeho špecifické záujmy a postavenie. Pri svojej rozhodovacej činnosti musí hľadať také interpretačné a aplikačné východiská, ktoré zabránia zneužívaniu práv v dôsledku aplikácie zmenkových inštitútov neprimerane v neprospech niektorého z účastníkov v zmenkových vzťahoch. V súvislosti s vyššie uvedeným je treba uviesť, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedená zmenka bola vystavená 4.2.2009, pričom v dolnom rohu je uvedené číslo zmluvy, a to XXXXXXX. Uvedené číslo je na zmluve o úvere uzavretej medzi veriteľom Pohotovosť, s.r.o., a žalovanou. Zmluva o úvere bola uzavretá 4.2.2009. Podľa nej veriteľ poskytol dlžníčke úver vo výške 150,- eur. V tom čase ust. § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmel prijať a bol povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platilo aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Z uvedeného textu vyplýva, že zmenka bola

vyplnená v rozpore s týmto ustanovením a preto sa žalobca nemohol domáhať plnenia z uvedenej zmenky.

Pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve uvedenú vo VPPÚ, tu odvolací súd uvádza, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť hlavne k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nesmú však slúžiť na to, aby do nich v neprehľadnej, zložito formulovanej a malými písmenami písanej forme dodávateľ ukryl dojednania, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak napriek tomu dodávateľ koná, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Fakticky je pritom zmluvná sloboda spotrebiteľa, pri určovaní ktoré dojednania budú uvedené v zmluve a ktoré vo všeobecných podmienkach, je len zdantlivá, lebo obe listiny vo formulárovej podobe pripravuje dodávateľ a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile dodávateľa a spotrebiteľa je na prvý pohľad zrejmé, že sa spotrebiteľ ťažko môže domôcť zmeny predom pripravených zmluvných dojednaní. Doložka v zmluve uzavretej adhéznym spôsobom, ktorá odkazuje na podmienky uvedené mimo vlastný text zmluvy, je platná, len ak slabšia strana s doložkou a jej významom bola oboznámená alebo ak sa preukáže, že význam doložky musela poznať. Tieto podmienky v danom prípade, pokiaľ ide o dohodu o vyplňovacom práve blankozmenky, splnené neboli, a preto aj z toho hľadiska je treba považovať zakomponovanie dohody o vyplňovacom práve blankozmenky do VPPÚ za také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

V priebehu odvolacieho konania došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo strany žalobcu, keď žiadal zastaviť konanie v časti zmenkového úroku 0,19 % denne oproti pôvodne požadovanom 0,25 % denne, teda žiadal priznať len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu odvolací súd pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti zaplataenia zmenkového úroku nad 0,06 % denne, v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí tohto návrhu a v tomto rozsahu konanie zastavil (§ 208 O.s.p.).

Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zvyšnej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada jej priznaná nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.